PINK
jaargang 32 nummer 1 – maart 2012

Pink is een uitgave van COC Nijmegen

Hoofdredactie
Bart van Dam, Michel Kiel

Opmaak
IS-Ontwerp / Ingrid Sewpersad

Redacteuren
Rogier Crijns, Joost Hermus, Kevin Nanlohy

Medewerkenden
Sander Hagenbeek, Cees van der Pluijm, Marc van Unen, Susanne te Braak, Nico Assinck, Adri van Hout, Ruth Seuren, Nelis de Wit, Joris Blaauw

Drukwerk & Distributie
Benda – Wijchen

Redactieadres
Postbus 1461
6501 BL Nijmegen
info@cocnijmegen.nl

advertentie

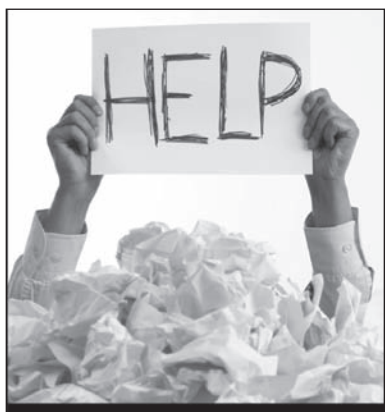

Opening in april? Mei? Juni? 2012?

Heilige Antonius beste vrind Zorg dat ik ons huis weer vind

Het COC bestuur is optimistisch gestemd over mogelijk nieuwe huisvesting aan de St. Antoniusplaats. Het straatje dat vernoemd is naar de heilige van zoekgeraakte zaken. Er zijn nog wel wat hobbels te nemen, maar mogelijk kunnen in april de verhuisdozen weer in- en uitgepakt worden. Niet alleen het COC Nijmegen kan dan verhuizen, maar ook homojongerengroep Dito! en tal van andere gebruikers. Er zal nog heel wat werk verzet moeten worden. Niet alleen qua verhuizing, maar zeker qua dagelijks beheer. PINK houdt de vinger aan de pols.

Het pand van voorheen het Vrouwen Documentatie Centrum aan de St. Antoniusplaats nummer 1 is nog steeds favoriet bij de 'denktank' die zich bezig houdt met het plan voor dit pand. Voor het COC nemen Ruth Seuren en Joris Blaauw deel aan deze denktank. Namens Dito! nemen Thomas Pruijsen en Alex Bosma deel, verder participeren Tom Huntink en Jos Kocken vanuit 'Wij Zoeken Een Roze Huis' en Renee Schoffelen, Clem Bongers en Siem van de Broek op persoonlijke titel in de Denktank Zij denken na over hoe het huis er uit moet zien; wat er mogelijk is, wie er gebruik van kan maken en hoe dit allemaal geregeld en vooral betaald kan worden.

Het pand kent een grote ruimte die te gebruiken valt voor diverse activiteiten zoals een ledenvergadering, een koorrepetitie, een theatervoorstelling of een salon. Daarnaast zijn er twee ruimtes die geschikt zijn voor kleinere of iets grotere vergaderingen en als secretariaat of kantoorruimte. Kleiner dan Villa Lila, maar geschikt voor alle kernactiviteiten van de Nijmeegse LBHT beweging.

De denktank is bezig met het formuleren van een plan. De begroting is bijna rond. Aldus Ruth Seuren en Tjeu Borremans.
"De gemeente vraagt een commerciële huurprijs: 1200 euro per maand exclusief. Dit kunnen wij niet opbrengen. Op jaarbasis verwachten wij nu een gat van bijna 6000 euro. Daarnaast zijn er opstartkosten en moet er zeker een toilet bijgebouwd worden. Voor deze kosten willen wij een beroep doen op de SBHN. Daarnaast kun je stellen dat de gemeente als eigenaar van het pand verantwoordelijk is voor het casco en bijvoorbeeld de toiletten.

Sint Antoniusplaats nr 1 is een historisch pand. Het ligt op een steenworpafstand van De Lindenberg. Op de begane grond zou het nieuwe roze huis kunnen komen. Hoewel er nog heel wat financiën geregeld moeten worden, is het COC bestuur optimistisch gestemd.

Wethouder Bert Frings heeft zich voorstander verklaard van een roze huis. Hij moet wel overleggen met wethouder Hannie Kunst die over het vastgoed van de gemeente gaat. De ambtelijke molen moet hier dus nog aan werken. De aanspraak op SBHN, voorheen de eigenaar van Villa Lila en beheerder van de opbrengsten, zal ingediend worden bij de Raad van Advies. Deze dient het plan binnen 12 weken te beoordelen. Wij willen van zowel de gemeente als de SBHN een bijdrage. De gemeente verhoogde de huur na het vertrek van het VDC met 54 procent en de huurprijs lijkt onbespreekbaar. Deze verhoging veroorzaakt het tekort in de exploitatiebegroting. De gemeente moet hier ook over de brug komen, niet alleen SBHN!"

Volgens het plan zal het beheer formeel in handen van een stichting komen waarop de gebruikers direct invloed hebben. Hierover wordt overleg gevoerd met notaris Rieter Hij stelt de statuten in concept op. Het wordt een soort 'vereniging van eigenaren', maar dan voor huurders/gebruikers. Er zal geen horecafunctie in het pand komen. Wel komt er een koelkast met een turflijst voor de gebruikers. Net als bijvoorbeeld in een clubhuis. Het beheer zal op dagelijkse basis moeten gebeuren. Er wordt gedacht aan openingstijden van alle middagen door de week en alle avonden. Het beheer zal uitgevoerd worden door vrijwilligers, dus geen betaalde krachten.Dit dagelijks beheer is nog niet geregeld. Waarschijnlijk wordt er een grote groep vrijwilligers gevraagd die een of enkele malen per maand een dienst wil doen. Belangstellenden kunnen zich alvast bij het COC aanmelden.

Hoewel er dus nog wat onzekerheden zijn, schijnt dit plan kans te maken en hoeven niet alleen heiligen aangeroepen te worden om naar sint Antonius te gaan.

"Wij zetten dit proces sowieso in gang" zegt Tjeu Borremans.

"We hebben er veel vertrouwen in dat dit gaat lukken. Het is een doordacht plan en de samenwerking met alle deelnemers is goed. Dit huisvestingsplan dient een breed maatschappelijk doel en het is realistisch" aldus Ruth Seuren.

"Als het allemaal gaat lukken, kunnen we wellicht verhuizen in april, maar ik denk dat het eerder mei of juni wordt." Hiermee relativeert COC voorzitter Joris Blaauw het enthousiasme van zijn medebestuursleden.

[BvD]

Nieuw in het COC bestuur: Nelis de Wit en Ruth Seuren

Het bestuur van COC Nijmegen is in november aangevuld met drie nieuwe leden. PINK wist contact te leggen met twee van hen: Nelis de Wit en Ruth Seuren.

Nelis

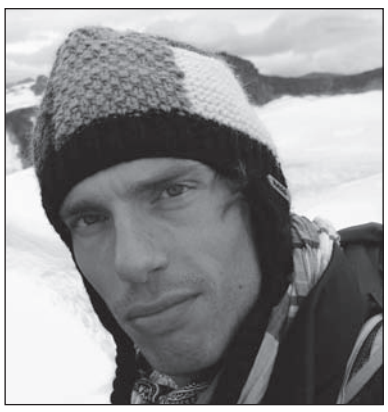

Nelis geboren in Velp, is via Arnhem in Nijmegen terecht gekomen en volgt de opleiding tot kinderarts in het Radboudziekenhuis te Nijmegen.
Hij houdt van boeken, muziek en schone kunsten in het algemeen.
Nelis: "Ik was al langer lid van het COC, maar ik vond dat het tijd was om me eens actief in te zetten voor de bevordering van de emancipatie van homoseksualiteit. Ik realiseer me dat dit hier nog een hoop in te doen is en dat gaat me aan het hart. Ik trok te stoute schoenen aan, meldde me bij COC Nijmegen en er was meteen een klik."
Hij realiseerde zich pas na een tijd dat de KissKiss waarvan hij een trouw bezoeker is, van het COC uit georganiseerd wordt. 'Dat was tot voor kort mijn enige ervaring met het COC'. Inmiddels heeft hij een goede indruk van de afdeling: "er is een prettige werksfeer. Er zijn rechtlijnige vergadertijgers, er zijn romantische fladderaars. Ik neig naar het laatste type."

Na en naast Dito!
Als aandachtsvelden heeft Nelis de ledenwerving, gezondheid, hulp & advies en het jongerenteam. De ledenwerving zal in de nabije toekomst prioriteit krijgen, ook in de buurgemeentes. Gezondheid en hulp & advies neemt Nelis over van andere bestuursleden om hen te ontlasten. Aandacht voor jongeren, na en naast jongerenorganisatie Dito!, waarmee Nelis de banden zal aanhalen, is iets wat Susanne te Braak oppakt. Hierover spreekt Susanne elders in deze PINK.

Zelf
Nelis pakt dit op omdat hij het zelf belangrijk vindt en omdat hij het leuk vindt om op deze manier meer mensen te leren kennen. Hij vindt het niet erg om als lid van de roze beweging zichtbaar te zijn of te worden. Hij zal met een ledenwerfoffensief in ieder geval actief zijn tijdens de komende roze meimaand. Iedereen die op Nelis' portefeuilles ideeën heeft, roept hij op, contact met hem op te nemen via nelis@cocnijmegen.nl.

Ruth

Ruth komt uit Sint Odiliënberg en is in 1997 in Nijmegen Sociaal Pedagogische Hulpverlening komen studeren. Momenteel werkt ze bij Pluryn met jongeren en woont ze nog steeds in Nijmegen. Toen ze nog in Limburg woonde, was ze nog geen COC-lid, maar toen ze in Nijmegen kwam wonen, werd ze al snel lid.
De KissKissClub bezocht ze en ze was jaarlijks al bij de kranslegging op 4 mei. Roze Nijmegen was alom vertegenwoordigd op haar opleiding, dus ervoer ze geen gemis of noodzaak dit elders te zoeken. Ruth heeft de afgelopen veertien jaar vrijwilligerswerk gedaan voor YMCA Nederland, waarvoor ze in de laatste jaren begeleiders opleidde voor buitenlandse jongerenreizen.
Ruth: "Dit vrijwilligerswerk was niet in Nijmegen, dus ik besloot iets dichterbij te zoeken." Dit en een oproep die Vera Bergkamp ooit in een artikel deed aan vrouwen om zichtbaar in bestuursfuncties te zijn, was voor haar aanleiding om bestuurslidmaatschap van COC Nijmegen te ambiëren.

Vrouwen en bi's
Ruth heeft naast de onderwerpen ledenwerving en gezondheid het W&D Café, Women and Debate, in haar portefeuille. Daarnaast gaat ze een begin maken met meer aandacht voor biseksualiteit binnen COC Nijmegen, wat moet leiden tot een team biseksualiteit.
Ruth: "Het W&D (Women and Debate) Café wordt getrokken door een groep actieve dames, waar ik bewondering voor heb. Mijn rol daarbij is in de eerste plaats contactpersoon binnen het bestuur. Het team biseksualiteit, dat moet nog van de grond komen, daar ga ik me enorm voor inzetten." Daarnaast zit Ruth in de denktank voor huisvesting van COC Nijmegen. Ruths verdere ambitie voor COC Nijmegen? "Komend jaar vijftig leden voor COC Nijmegen erbij, en een Roze Huis in 2012."

Zelf
Uiteraard doet Ruth dit in de eerste plaats omdat ze het leuk vindt. Ruth: "Deze club biedt mogelijkheden om me te ontplooien. Ik houd ervan om meerdere niveaus van een organisatie bezig te zijn, uitvoerend of beleidsmatig, en dit heeft een iets hoger abstractieniveau. Ik moet bekennen dat ik al een aantal bijeenkomsten heb gehad en daarna blij op de fiets zat vol van inspiratie en enthousiasme. Ik geniet ervan. Het is erg aanstekelijk allemaal."

Het derde bestuurslid is Swen Hartman, de nieuwe penningmeester. Hij heeft naast het geld van het COC Nijmegen, het T&T Café, de Roze Meimaand, het vrijwilligersbeleid en Breaking the Silence in zijn portefeuille. PINK hoopt in een latere editie met hem over zijn ambities te kunnen spreken.

[JH]

Daleslezing 2012

Artikel 1 heeft dialoog nodig

Alex Brenninkmeijer, de nationale ombudsman, houdt in januari de Burgemeester Daleslezing. Hij opent met de vraag of hij mogelijk deze rede niet gehouden zou kunnen hebben omdat artikel 1 van de Grondwet tegenwoordig zo moeilijk ligt. In Den Haag is de tekst van het artikel in graniet gehouwen. Het monument is beklad. Beelden van het bekladde monument worden geprojecteerd terwijl Brenninkmeijer de lezing houdt, of beter gezegd zijn rede voert, want de spreker hoeft zijn papieren slechts een enkele keer in te zien. Hij weet waarover hij spreekt.

Wat Brenninkmeijer betreft mag de wettekst op elke trottoirband gebeiteld worden zodat elke rolstoelgebruiker weet dat er geen enkele onoverkomelijke drempel in Nederland is. De wettekst geeft dus niet de werkelijkheid in Nederland aan. Discriminatie bestaat. Het gaat namelijk niet alleen om rationele zaken, maar ook om een belangrijke emotionele component. Als in Nederland gediscussieerd wordt over dit grondrecht lopen de emoties steevast hoog op, mede opgejaagd door media en politici. Het recht op vrije meningsuiting is opgerekt tot het recht op beledigen. In zulke debatten worden sentimenten en beelden rond 'wij' en 'zij' gecreëerd en versterkt. En daar waar er echt een groot verschil is, leren we er niet goed mee om te gaan. Dit vinden de meeste Nederlanders belangrijk omdat het hun grootste zorg is hoe wij met elkaar omgaan. Er is zorg om toenemende intolerantie, onverdraagzaamheid, gebrek aan respect, asociaal gedrag, de verhuftering en de ik-cultuur.

Om aan deze spiraal van vijandigheid te ontsnappen, plaatst Brenninkmeijer tegenover het 'wij en zij denken' radicaal het 'ik'. Zowel het 'wij' als het 'zij' houdt een generalisatie in. Met termen als godsdienst, levensovertuiging of politieke gezindheid biedt artikel 1 erkenning voor de individuele identiteit, maar evenzeer iets over de verbondenheid van groepen.

Brenninkmeijer stelt zich de vraag of hij zelf vrij is van discriminatie. Hij moet bekennen dat hij boordevol vooroordelen zit, juist op gevoelsniveau. Hij beoordeelt mensen vaak op het eerste gezicht en blijft vaak hangen aan eenmaal gemaakte keuzes. Kortom erkent hij dat zijn oordeel vaak berust op tunnelvisie. Het gemakkelijkst voelt hij zich als hij zich kan spiegelen aan iemand anders. Hij is niet uniek: het is de psychologie van de gelijkheid. Ons brein kent veel 'short cuts' waardoor wij snel een situatie kunnen beoordelen ook al is het een complexe werkelijkheid. Ons brein versimpelt de zaak tot dat wat wij herkennen. Als jurist heeft hij enig recht van spreken wanneer hij zegt dat een rechter sneller geneigd zal zijn om in veel mensen een crimineel te zien. Het is een overdrijving, maar goed als illustratie.

Artikel 1.
"Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld. Discriminatie wegens godsdienst, levensovertuiging, politieke gezindheid, ras, geslacht of op welke grond dan ook, is niet toegestaan."

Alex Brenninkmeijer spreekt in januari dit jaar de Burgemeester Daleslezing uit. Hij pleit voor meer dialoog om verschillen tussen groepen en personen op een realistische manier te erkennen. Zo bouw je bruggen en investeer je in vertrouwen in elkaar. Dat is de basis voor het gelijkwaardigheidsbeginsel, dat uitgaat van de gelijkwaardigheid van mensen met verschillen.

Een ander psychologisch effect is het volgen van voorbeeldfiguren en onze gevoeligheid voor beeldvorming. Nadat de multiculturele samenleving als beeld is bestormd, wordt het beeld van de conflicterende culturen opgeroepen door een voortdurende stroom van diskwalificerende aanduidingen als 'haatpaleizen' en 'kopvoddentax'. Zo zetten politici beelden neer die voor veel mensen maatgevend worden.

Nederlanders zijn over het algemeen positief ingesteld, maar herkennen hun private waarden niet terug in het publieke debat. Er ontstaat een gevoel van: 'met mij gaat het goed, maar met ons gaat het slecht'. Het 'wij-zij-denken' zet het vertrouwen in onze samenleving onder druk. En non-discriminatie bloeit juist bij vertrouwen. Hoe iemand ook denkt over homo's, als hij goed contact heeft met zijn homo-buurman speelt het verschil in seksuele gerichtheid minder een rol. Hetzelfde geldt voor de Marokkaanse buur of de Poolse schilder. Als het om het 'ik' en de 'ander' gaat valt er veelal wel een brug te bouwen.

Vertrouwen is niet abstract maar het resultaat van concrete contacten. Zonder dialoog is de ander een object in plaats van een mens van vlees en bloed. Die dialoog vormt de kern van ons samenleven. Die dialoog is niet altijd gemakkelijk en vraagt tijd, inzet en moed.
Begin het gesprek over onze gelijkwaardigheid ondanks onze verschillen. Deze gelijkwaardigheid vormt de brug tussen mij en de ander. Laten we elkaar aanspreken op onze vooroordelen. Maak het tot een moeilijk gesprek, maar toon de moed tot een dialoog.

[BvD]

De volledige tekst is te lezen op: www.daleslezing.nl/burgemeester-daleslezing/45-alex-brenninkmeijer.html

Babygeluk – *Marc van Unen*

Het krijgen van kinderen is geen sinecure. Hetero's lijken het hierin makkelijker te hebben dan de roze medemens, maar vergis je niet! Er zijn nogal wat obstakels voordat het perfecte gezinnetje kan worden gesticht. Het zoeken naar een geschikte partner is er een van, net als het inplannen van een geboorte, waarbij de hulp van professionele time managers soms nodig is. Mocht dat allemaal in kannen en kruiken zijn, dan volgt het meest heikele punt: het vinden van de geschikte naam.
Vroeger was dat redelijk simpel: kinderen werden vernoemd naar hun ouders dan wel grootouders. Klinkt eenvoudig, maar in mijn geval zorgde dat meteen voor een ongekend probleem. Als stamhouder van de familie rustte er een zware verantwoordelijkheid op mij. Mijn opa, Willem geheten, stond erop dat ik naar hem werd vernoemd. En om het geheel wat cachet te geven had hij bedacht dat de Franse versie van Willem wel bij mij zou passen. Nadat mijn ouders erachter kwamen dat ik dus Guillaume moest heten zorgde mijn moeder eigenhandig voor een veto. Guillaume vond ze onuitspreekbaar en schrijftechnisch te ingewikkeld. Mijn opa bleef echter vasthouden aan de naamsvernoeming. Wat volgde was een oplossing waar de VN Veiligheidsraad nog iets van kan leren: er werden vijf (!) namen aan mij toegekend, zodat beide grootouders, mijn vader zelf én de naam die mijn ouders voor mij hadden bedacht aan bod konden komen. Helaas voor mijn opa mocht het allemaal niet baten; na mij zal de gehele familietak met een deerniswekkende zucht afbreken en uitsterven.
Tegenwoordig is het vinden van een originele naam volkssport nummer één geworden. Van een naam uit het kruidenrekje (Kervel, Salie) of de Black&Decker-gereedschapskist (Hamer, Bikkel) knippert niemand nog met zijn ogen. Liever opteren we voor namen met woest rondgestrooide leestekens (La'quisha, Ki-ano) of halve zinsconstructies (Precious Crystal, zusje van Symfony en Melody...).
Deze malligheid lijkt aan de roze gemeente nog een beetje voorbij te gaan. De baby's die in mijn omgeving binnen een homo- of lesbische relatie worden geboren gaan parmantig door het leven met überstoere namen als Tijn, Stef, Luuk, Lot of Isa. Wellicht zijn de gelukkige ouders dusdanig uitgeput van het overwinnen van alle obstakels dat ze bij het bedenken van de namen geen fut meer hadden om nog eigenzinnig of creatief voor de dag te komen. Immers, voordat bij twee dames een baby kan worden geboren is er wat meer nodig dan een romantische avond en een niemendalletje van veren en strasssteentjes.
En is de nieuwe aanwinst dan eindelijk geboren, dan dient de buitenwereld nog te wennen aan twee papa's of twee mama's. Zo kan het gebeuren dat je als kersverse moeder een medewerkster van het consultatiebureau aan de lijn krijgt die doodleuk opmerkt "Mevrouw, ik zie dat u heeft ingevuld dat u met een vróuw getrouwd bent, maar dat moet natuurlijk een man zijn!" En als je dan geduldig uitlegt dat je eega toch echt een dame is, loop je het risico de opmerking "U bent getrouwd met een wat???" naar je hoofd geslingerd te krijgen. Welkom in 2012 consultatiebureau. Of moeten we nog steeds consternatiebureau zeggen?

Kunst moet "mauwen" PINK KUNST

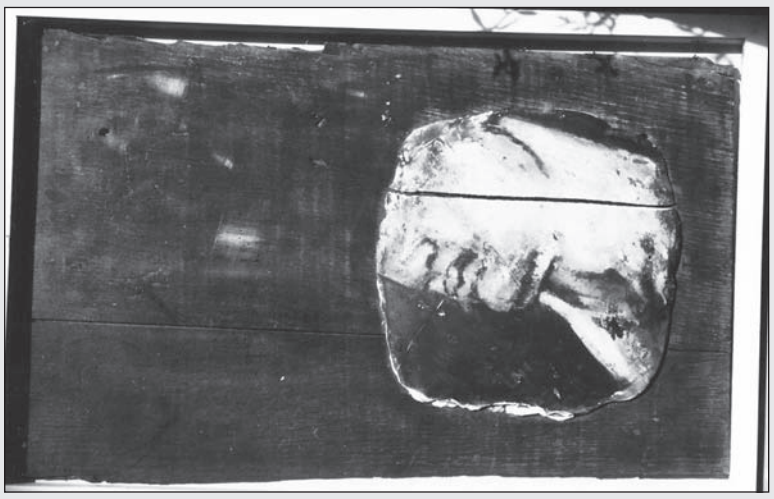

Dit is een uitspraak van de Nijmeegse kunstenaar Yvon Pieterse. Zij gaf me ooit een werk in bruikleen dat sindsdien op een ereplaats hangt. Hoog aan de muur ziet het er op toe dat ik mijn kamer verder met kunst en boeken vul.

Het werk heeft de klaaglijke titel "Och Pontormo..." en maakte deel uit van een serie schouwkastjes die in 1997 in Villa Lila geëxposeerd werden. Elk bevat een stuk beschilderd pleisterwerk : fragment van een fresco. Raadselachtig werk dat om aandacht vraagt...
Jacopo Carucci Pontormo (1494-1557) werd in zijn tijd gezien als de belangrijkste kunstenaars van Florence, een vernieuwer van de schilderkunst, "uitvinder" van de kunststroming, het Maniërisme. Vasari schreef in zijn beroemde schildersboek ook een "Leven van Pontormo". Hij was een van zijn leerlingen maar zijn boek leidde ertoe dat de nogal mensenschuwe en lastige Pontormo vrij snel na zijn dood vooral als een soort gek werd gezien. Zijn werk werd -vergeleken met de klassieke voorbeelden- als een aberratie afgedaan. Zo werd Pontormo een kunstenaar voor andere kunstenaars. Het zou bijna vier eeuwen duren voor het tot een herwaardering kwam. Nadat de kunst de abstractie ontdekte, was de weg vrij voor de herwaardering van het Maniërisme. Het beeld van Pontormo veranderde pas veel later...
Bronzini (1503-1572), een andere leerling, schreef na Pontormo's dood een aantal gedichten waarin hij zichzelf verwijt niet goed voor zijn vader en vriend gezorgd te hebben. Ook de dagboeken van Pontormo zelf werden gepubliceerd... We lezen hoe een kleinzielige zeur ziek van zorgen is als Battista Naldini (1537-1591) -alweer een leerling- niet op tijd thuis komt of zich na een ruzie op zijn kamer opsluit... De gedichten van Bronzini en de dagboeken van Pontormo bevestigen wat de gaydar al deed vermoeden bij het zien hun werk... Deze eeuwenlang verborgen teksten bieden nu een kijkje in het leven van het roze Florence van de 16e eeuw.
Toen ik "Och Pontormo..." kreeg wist ik dit alles nog niet. Ik was getroffen door de afbeelding op het stukje fresco. Ik heb dit altijd gezien als deel van een engel. Ik weet niet of Yvon Pieterse met het werk naar de biografie van Pontormo verwees, een bepaalde engel uit een van zijn schilderijen op het oog had of met het fragment verwees naar zijn beroemdste werk: een fresco dat verloren is gegaan... Haar engel was en bleef zo'n beetje mijn beschermengel... Maar ik kan je verzekeren dat ook een beschermengel heel wat te mauwen blijkt te hebben.

www.ycpieterse.nl

Helm de Laat

Winnaar Dalesprijs 2012

Klimaatomslag door structurele aanpak

Helicon VMBO Groen Nijmegen heeft in de persoon van docente Lonneke Knegtel de Burgemeester Dales Prijs 2012 gewonnen. Het Helicon is de eerste Nijmeegse ÉÉN-school. Om een ÉÉN-school te worden moet minsten zeventig procent van de schoolpopulatie een verklaring ondertekenen waarmee de school zich uitspreekt vóór gelijke behandeling en tégen discriminatie.
Om dit predikaat te mogen ontvangen is er op de school veel gebeurd. Lonneke Knegtel heeft als docent bijzonder veel gedaan om leerlingen bewust te laten omgaan met thema's als diversiteit en discriminatie.
Zij werd ondersteund door de directie, collega's en leerlingen. Samen zorgden ze voor een belangrijke klimaatomslag.

Toen Lonneke Knegtel begon als docent op het Helicon schrok zij van het klimaat op de school. Een aantal leerlingen betuigden openlijk hun steun aan neonazistische organisaties en hadden zodoende een zeer negatieve invloed op de sfeer op school. Knegtel en een aantal leerlingen uit VMBO-4 wilden af van het negatieve imago van de school en begonnen een petitie en gaven de leerlingen les over artikel 1 van de grondwet. Op 10 december 2009 kreeg Het Helicon het predikaat ÉÉN-school.

Hier is het niet bij gebleven. In de jaren hierop volgend is er blijvend aandacht geweest voor dit onderwerp. In het schooljaar 2010-2011 organiseerde de school bijvoorbeeld een project van meerdere weken rondom het thema seksuele diversiteit. Ook voor het huidige schooljaar staan veel activiteiten op de planning, zoals bijvoorbeeld: een reis naar Auschwitz, lessen over discriminatie, vooroordelen en pesten, workshops van mensen met verschillende etnische achtergronden en een voortzetting van het project over seksuele diversiteit. Nog altijd is Lonneke Knegtel een drijvende kracht achter de projecten. Jan Roelofs, voorzitter van de jury van de Burgemeester Dales Prijs, looft het werk van Knegtel: "Ze krijgt de prijs omdat ze destijds uit een waarachtige geschoktheid over de situatie dit proces in gang heeft gezet, met een groot en structureel positief effect op de sfeer in school."

Joris Blaauw, voorzitter van COC Nijmegen, is blij met de voordracht door de jury. "De grote persoonlijke inzet van Lonneke, veelal in uren naast het reguliere schoolwerk, om het gelijkheidsbeginsel in praktijk te brengen, wordt zeer terecht beloond met deze prijs". Volgens Blaauw mag de prijs gezien worden als een stimulans voor het Helicon om op de ingeslagen weg door te gaan, maar ook als voorbeeld voor andere scholen binnen en buiten Nijmegen.

"De toekenning van de prijs aan Knegtel drukt ook waardering uit voor directeur Bert Kwakkel van het Helicon en het docententeam, die alle activiteiten hebben gesteund en mede vormgegeven", aldus Jan Roelofs.

[RC]

Docente Lonneke Knegtel is blij verrast met de Burgemeester Dalesprijs. Zij heeft als docent bijzonder veel gedaan om leerlingen bewust te laten omgaan met thema's als diversiteit en discriminatie. Zij werkt op het Helicon VMBO Groen Nijmegen. Het geldbedrag dat verbonden is aan de prijs besteedt zij aan de projecten op haar school. Elk jaar kost het veel moeite om de fondsen bij elkaar te krijgen. Toen ze dit zei tijdens de uitreiking van de prijs, beloofde wethouder Henk Beerten een duit in het zakje te doen.

Hand in hand in Elst

Op 14 april vindt de 'hand in hand actie' plaats in Elst. Deze zaterdagmiddag loopt het COC Nijmegen met koppels door het centrum van de stad in de Betuwe. Met deze actie wil het COC homoseksualiteit ook in de Betuwe zichtbaar maken. Veel homo- en lesbostellen voelen zich nog geremd om hand in hand over straat te gaan, waar dat voor heterostellen veel gemakkelijker is.
Om dit te doorbreken vindt de laatste jaren een hand in hand actie plaats. COC Nijmegen is met deze actie begonnen die inmiddels door meerdere COC verenigingen in het land is over genomen. Kijk voor de exacte tijd en plaats van vertrek op www.cocnijmegen.nl

COC jongerenteam

COC Nijmegen naast Dito!

COC Nijmegen krijgt na jaren wat veel andere COC afdelingen al hebben: een jongerenteam. De Nijmeegse Susanne te Braak is de initiatiefneemster en legt aan PINK uit wat het inhoudt. Rijdt ze Dito! niet in de wielen?

Susanne: "Met dit team willen we de jongeren ondersteunen die aan de slag willen met Gay-Straight Alliance (GSA) acties op middelbare scholen. Bij die acties, georganiseerd door een groep waar zowel de leerlingen als de docenten van die school deel van uitmaken, wordt aandacht gegeven aan de sfeer op de school rond LHBT's (lesbo's, homo's, bi's en transgenders)."
Susanne wil met haar team die acties bijvoorbeeld ondersteunen door materiaal te leveren en te helpen bij het vragen van toestemming aan de schoolleiding. "GSA's lopen goed en er is behoefte aan ondersteuning." Aldus Susanne. Daarnaast kan zij de groep ondersteunen bij het zoeken naar een maatschappelijke stage in de roze beweging, waar Villa Lila tot de sluiting de plek voor was. Susanne heeft al een groep van 4 volwassenen verzameld. COC Nijmegen stelt geld beschikbaar.

Dito!
Susanne vindt niet dat ze met haar initiatief in Dito!'s vaarwater komt. "We zetten het in overleg met Dito! op. We hebben een ander aandachtsgebied. Dito! blijft ontmoetingsactiviteiten organiseren en ondersteunen bij coming out. Bij onze acties verwijzen we ook altijd naar Dito!"

Stroom
Een grote actie waar het team bij ondersteunt, is het LHBT jongerenfestival 'Stroom' dat jongeren organiseren op 12 mei 2012, tijdens de Roze Meimaand. Susanne: 'de roze meimaand staat in het teken van 'connectie'. 'Stroom' ontstaat dan. Daarnaast verwijst deze naam naar liefde, waarvan de jongeren hopen dat die ook stroomt. Er zijn overdag workshops voor jongeren gepland: dans, theater, voetbal, seksualiteit. 's avonds is er tussen 19.00 en 23.00 uur een feest voor jongeren tussen 12 en 21.

PINK zal de GSA's, het stroomfestival en het jongerenteam met belangstelling volgen.

[JH]

Kijk voor meer informatie op:
gaystraightalliance.nl
stroomfestival.nl

Verplichte voorlichting overwinning jongeren

Dat het kabinet een regeling klaar heeft voor verplichte voorlichting over homo- en transseksualiteit op elke school, is een overwinning voor lesbische, homoseksuele, biseksuele en transgender (LHBT) jongeren. Aldus Vera Bergkamp, voorzitter COC NL.

'De school is vaak geen veilige omgeving voor LHBT's', zegt Bergkamp. 'De helft van alle scholieren zegt dat je op school maar beter niet uit de kast kunt komen. Zelfmoordcijfers liggen onder LHBT-jongeren tot vijf maal hoger dan onder heterojongeren. Voorlichting is dus bittere noodzaak'.

'Terwijl bijna alle homojongeren meer voorlichting over homoseksualiteit willen, krijgt tweederde van de middelbare scholieren dat nooit. Dat gaat nu eindelijk veranderen. Dat is een kroon op de jarenlange lobby van het COC, maar vooral een overwinning voor homoseksuele en transgenderjongeren'. Minister Van Bijsterveldt vroeg de laatste tijd regelmatig aandacht voor de vrijheid die zij scholen wil geven bij voorlichting over homoseksualiteit.

'Die nadruk op vrijheid is overbodig en onevenwichtig, want scholen hebben net zo goed de wettelijke plicht om een respectvol klimaat te creëren waarin LHBT's veilig zichzelf kunnen zijn', zegt COC-voorzitter Bergkamp. 'Vrijheid bij het invullen van de lesstof geldt voor alle verplichte lesstof. Er is geen reden om dat juist in bij voorlichting over homoseksualiteit zo te benadrukken'.

Cees van der Pluijm
v/h de shakespeareclub

MOMENTEN – 7

1972

Al achttien, maar je woonde nog gevangen
In ouderhuis en middelbare school
Maar diep van binnen woelde het verlangen

Je eigen baas zijn was daar het parool
Je eigen lied gaan zingen, geen gezangen
Van anderen. Dag dorp! Ha metropool!

Het leven werd een schitterende reis
Eén ding ontbrak er nog: een rijbewijs

Je had die dag je eindexamen Frans
Je durfde op de goede afloop hopen
En greep diezelfde middag nog de kans

Om ook je rij-examen te doorlopen
Voor beide toetsen slaagde je met glans
Wat leek de weg naar vrijheid mooi en open

Van brede voorlichting naar gedragsverandering

Virale apartheid

Eind november 2011 werd in De Balie in Amsterdam een discussiebijeenkomst georganiseerd door Poz & Proud. Poz & Proud is een groep vrijwilligers die als sectie van de HIV Vereniging werkt aan een goede kwaliteit van leven voor homomannen met hiv.
Tijdens de bijeenkomst met als thema 'Good Boys – Bad Guys' vond een debat plaats over seks, hiv en 'virale apartheid'. Adri van Hout, penningmeester van de landelijke HIV Vereniging, bezocht de bijeenkomst in De Balie. In gesprek met PINK licht hij de besproken thema's toe.

Eerlijke voorlichting
Een van de vragen die aan de orde kwam, was hoe hiv de seksualiteit van homomannen veranderd heeft. Adri van Hout is hier heel stellig over: "Seksuele gezondheid is erg belangrijk; een goede seksuele beleving zonder constante angst". Adri voelt zich betrokken bij de jonge generatie. "Toen hiv en aids de kop opstaken was de boodschap: 'ik vrij veilig of ik vrij niet'. Er werden hele brede preventiecampagnes opgezet, gericht op het algemene publiek. Dit is overigens ook gedaan met instemming door de homogemeenschap. De homobeweging streefde een betere acceptatie na en wilde voorkomen dat hiv/aids als homoziekte zou worden bestempeld. De vraag is achteraf of die boodschap de juiste was. Tegenwoordig is de boodschap dat mensen zelf verantwoordelijkheid moeten nemen en keuzes moeten maken". Adri vind het belangrijk dat voorlichting adequaat is: "Je moet eerlijke voorlichting geven, waarbij je de risico's van wel of geen condoom gebruiken toelicht". De belangrijkste risicogroepen zijn mannen die seks met mannen hebben en intraveneuze drugsgebruikers. Preventie is tegenwoordig veel meer gericht op de doelgroepen zelf.

Seksueel sorteren
Adri van Hout licht het punt seksualiteit verder toe: "Men doet steeds meer aan risico-inschatting. Dit gebeurt op een verbale en een non-verbale manier. Homomannen bepalen strategieën en seksuele ontmoetingen worden bijvoorbeeld geregeld via internet of op party's. Hiv-positieven zoeken elkaar op en weten daardoor dat ze elkaar niet kunnen besmetten. Dit 'sorteren' is alleen zinvol als je hiv-positief bent. Daarom zoeken groepen hiv-positieve mannen elkaar steeds meer op om zonder condoom te kunnen neuken".

Consequenties
In de eerste voorlichtingscampagnes werd seks heel negatief benaderd, terwijl seksualiteit iets heel moois is. De slogan 'ik vrij veilig of ik vrij niet' zou vandaag de dag moeten zijn: 'ik maak keuzes en ik aanvaard de consequenties', aldus Adri van Hout (met een vrij citaat uit het blad HIV Nieuws). Communiceren is cruciaal om goede keuzes te maken. Adri: "Seronegativiteit is een schijnzekerheid, want iemand kan onbewust toch besmet zijn. De incubatietijd van hiv is ongeveer zes maanden, dus in de praktijk zal men zelf een inschatting moeten maken".

Nieuwe SOA in opmars
Poz & Proud werkt heel erg aan het bestrijden van stigma's, om hiv-positieve homomannen bij te staan. Adri: "Hiv is binnen de homogemeenschap een heel moeilijk thema om over te praten. De push om veilig te vrijen en schuldgevoelens spelen hierbij een rol. Hiv-positieven voelen zich gediscrimineerd door hiv-negatieven. Voor hiv-negatieven is het meer een ver-van-mijn-bed-show". En daar schuilt juist het gevaar, want het risico om een SOA op te lopen wordt zwaar onderschat. Adri: "Hepatitis C springt er uit, terwijl dit lang niet als een SOA gezien werd. Men had in het begin helemaal niet in de gaten dat Hepatitis C ook via seksueel contact verspreid wordt. Tegenwoordig worden mensen met hiv ook standaard op Hepatitis C onderzocht. Deze vorm van geelzucht is gevaarlijk, omdat je er – in tegenstelling tot Hepatitis A en B – niet immuun voor kunt worden".

Virale apartheid
De algemene mening over hiv-positieven en hiv-negatieven is dat het werelden apart zijn. Toch leven steeds meer hiv-positieven langer, soms al dertig jaar na de diagnose hiv. Dankzij aidsremmers is hiv een chronische ziekte geworden. De vraag of virale apartheid bestaat binnen homogemeenschappen wordt door Adri bevestigend beantwoord: "Ja, er is verschil tussen hiv-positieven en hiv-negatieven. Dat is ook wel automatisch ontstaan door de groepering van hiv-positieven. Men heeft elkaar bewust steeds meer opgezocht om ongedwongen seks te kunnen hebben. Het voordeel van seksueel contact tussen hiv-positieven is dat er geen sprake is van een schuldvraag. Men kan elkaar niet besmetten en hoeft daarom geen angst te hebben bij de seksuele beleving. Het blijft echter wel ontzettend belangrijk om je regelmatig op SOA's te laten onderzoeken".
Naast virale apartheid komt ook zelfdiscriminatie voor: een 'zelfstigma'. Adri: "Als je je afzondert en aan sero-sorteren gaat doen, dan kies je er deels ook voor om je af te zonderen van de rest van de homogemeenschap".

Veranderende voorlichting
De tendens in academische ziekenhuizen en bij GGD's is steeds meer om mensen goede voorlichting te geven. Adri: "Men is meer professioneel bezig. In het verleden werden mensen vaker veroordeeld omdat ze besmet waren geraakt, maar tegenwoordig ligt het accent veel meer op goede voorlichting en een goede behandeling". Is hiv dan inderdaad een 'gewone' chronische ziekte geworden? Adri: "Seropositiviteit blijft wel een hot item, door de impact van medicijngebruik e.d. Het heeft nog altijd veel impact als iemand te horen krijgt dat hij hiv-positief is. Dit doorbreek je alleen door te communiceren. Onder andere daarom is Poz & Proud opgericht, om de zichtbaarheid van homomannen met hiv te vergroten. In 2011 heeft Poz & Proud voor het eerst met een eigen boot meegevaren tijdens de Canal Pride in Amsterdam". Adri was daarbij ook van de partij.

Door de bezuinigingen en de kijk van de huidige regering op de samenleving, verandert ook de voorlichting voor doelgroepen. Adri: "Men kijkt steeds meer naar doelgroepen en leefstijl. De eigen verantwoordelijkheid wordt meer en meer benadrukt. Hierdoor verdwijnt langzaam ook categorale zorg, zoals de Schorer stichting. Deze stichting zal meer gaan samenwerken met SOA/AIDS Nederland". Er komt steeds minder diversiteit in dit soort organisaties en er wordt meer gefocust op leefstijl en preventieve voorlichting in subgroepen. Adri: "Dit is wel een duivels dilemma, want waar liggen de grenzen? In de komende periode worden kosten steeds belangrijker. Als HIV Vereniging zullen we ook goed moeten blijven communiceren. We moeten ook onze verantwoordelijkheid nemen en we moeten aangeven waar de risico's en valkuilen zitten in nieuw beleid".

Gedragsverandering
Adri is nogmaals stellig: "De realiteit is dat aids in Nederland toch vooral een homoziekte is. Uiteindelijk heeft het voorkomen van hiv/aids te maken met gedragsverandering. Mensen veranderen hun gedrag niet zo maar, kijk bijvoorbeeld maar naar rokers en mensen met overgewicht. Dat is bij veilig vrijen niet anders. Dit blijft heel erg lastig qua voorlichting. Je moet primair mensen behandelen. Daarnaast moet je mensen therapie aanbieden als ze hun gedrag echt niet kunnen veranderen. De ultieme consequentie van verkeerde voorlichting kan zijn dat het averechts werkt".

[MK]

Gratis workshop bij Het Herenakkoord

Het Arnhems homomannenkoor Het Herenakkoord zoekt enthousiaste zangers. Mannen die gezellig samen willen zingen met andere homomannen en gevoel voor humor hebben, kunnen bij dit koor hun talenten kwijt. Zangervaring of een geschoolde stem zijn niet nodig. Je hoeft ook geen noten te kunnen lezen. Dat leer je in de introductiefase. Je moet wel willen optreden en bereid zijn een eenvoudige choreografie uit te voeren. Het repertoire is heel gevarieerd: van levenslied tot klassiek. Het koor repeteert op maandagavond in Arnhem. De leden komen uit Arnhem en wijde omgeving: Deventer, Doetinchem, Nijmegen.
Lijkt het je leuk om bij dit koor te gaan zingen, maar je twijfelt nog? Doe dan mee aan de WORKSHOP KOORZANG: je volgt zes repetities in de maanden maart en april onder deskundige leiding. De start is op maandag 5 maart. Tijdens deze workshop heb je een eigen begeleider. De workshop is geheel vrijblijvend en gratis. De workshop wordt op zondag 22 april afgesloten met een optreden. Daarna beslis je in overleg met het koor of je definitief lid wordt.

Bel gerust (0575) 43 23 54 of (026) 443 04 85. Of mail info@herenakkoord.nl. Kijk voor meer informatie over het koor op www.herenakkoord.nl.

Recensie

Kaalslag

Homotheatergroep Merano sluit op een zondagmiddag in de Lindenberg een korte tournee langs Nederlandse theaters af met de voorstelling Kaalslag. Merano presenteert zich als een energieke vereniging met sterke wortels in de homoseksuele gemeenschap. 'Kaalslag' is de eerste pennenvrucht van medeoprichter en regisseur Eric Dechnar. De voorstelling gaat over een weekend van een vriendengroep dat danig uit de hand loopt. Kaalslag is een snapshot met scherp licht en groot contrast: nichtencultuur in het kwadraat.

Homotheater heeft een neiging tot navelstaren. De eigen hebbelijkheden, zoals voortdurende verleiding, overspel, drank en valse commentaren ontbreken in deze voorstelling niet. In Kaalslag ontploft een vriendengroep in een weekend waar duidelijk wordt dat een van hen niet lang meer te leven heeft. De vrienden zijn echter elk zo vervuld van eigen problemen, als afgunst, gebroken relaties dat zij de zieke vriend aan zijn lot overlaten. Later komen de brokstukken weer bijeen om een laatste keer te poseren voor een schilderij. Het is een prachtig slotbeeld.
In de laatste scènes ziet de zieke in een droom of delirium zijn broer met wie hij flink wat ruzies uit te vechten heeft. Het zijn sterke beelden. Hoewel de rollen soms wat karikaturaal zijn, worden deze vrienden in het tweede weekend, eenmaal ontdaan van hun theatrale gewaad, kwetsbaar en medemens. Het mooist is te zien hoe de boze broer en zijn veel jongere, hoerige vriend inzien wat ze bij elkaar zoeken en hoe moeilijk het is om een relatie aan te gaan. De een zoekt schoonheid van de ander en wil het bezitten en tentoonstellen, de ander zoekt zekerheid, kracht en vrijheid. Dit is onhoudbaar èn ontroerend.

[BvD]

Tussen openbaar en privé

Facebook voor gays

Nieuwe sociale netwerkmogelijkheden ontwikkelen zich ook in Nederland in hoog tempo verder. Om zicht te hebben over hun gebruik maken sites graag via het noemen van getallen inzichtelijk hoe groot hun achterban is. Dit moet het vertrouwen in de site doen groeien.. Zo is bijvoorbeeld op het Facebook-gedeelte van gay.nl te zien dat 4476 personen dit leuk vinden en zich daarmee als 'vriend' van de site karakteriseren en momenteel 99 personen daarover praten. Getallen zeggen nog niet veel, als we niet weten waar over gepraat wordt. Het scala aan thema's is zeer breed van homo-acceptatie, berichten rond raadselachtige acceptatie tot transgender.

Vrienden zoeken via Windows Live Hotmail of Yahoo lijkt daarmee ook voor homo's een fluitje van een cent. Het bladeren door een lange alfabetische lijst met namen suggereert openheid, maar doet je meteen ook vragen wie er zich achter sommige namen verbergen. Wie is bijv. Heracles von German? Nieuwsgierigheid en enige mate van achterdocht lijkt op zijn plaats. Je bent weliswaar zoals de Facebook slogan oppert 'verbonden en kunt met iedereen je leven delen'. Soms lijkt het slechts een spel voor het terugvinden van bekende namen. Je moet echt zoeken en jou 'bekende' namen vormen daarbij de trigger. Daarnaast kun je je afvragen wie de actualiteit bijhoudt. Ben je wel je eigen webmaster en heb je maart 2012 bijvoorbeeld nog wel interesse in de foto's van Maspalomas Gay Pride 2010?

Maar het is niet alleen persoonlijke informatie, die je via de nieuwe sociale media bereikt. Het kan je ook – wel of niet commercieel qua achtergrond – op andere nieuwe informatiebronnen opmerkzaam maken. Je kunt ook op die manier meewerken aan community building door berichten door te sluizen. Van deze mogelijkheid maakt bijvoorbeeld Proud Magazin gebruik, dat deze PR-weg voor zich zelf heeft ontdekt. Onderneming, blad zonder expliciet bloot, maakt de nieuwe sociale media voor reclame voor het eigen blad productief. Dat stijgt boven outing-mogelijkheid en contactkarakter uit. Wanneer je zelf als afzender geldt, mag overigens alleen met eigen maaksel, foto's etc. en niet materiaal van anderen in het netwerk optreden.

In Nederland staan de nieuwe sociale media ook voor gays op het punt van doorbreken. Anders dan aanvankelijk verwacht, wint nu niet de openbaarheid van privégegevens maar het principe van circles met controle over de eigen data aan aanhang.
Daarbij gaat de aandacht weliswaar nog steeds uit naar de vergemakkelijking van contacten met anderen in de openbare ruimte van sociale netwerken. Hoe gemakkelijk is het echter foto's, commentaren en andere informatie voor een geselecteerde doelgroep beschikbaar te stellen of te veranderen?

De nieuwe sociale media zijn daarom meer dan presentatie-platforms. Zo moedigt GK-site tot blogs aan. Je krijgt er de beslommeringen en ervaringen van de bloggers te zien; problemen waar de schrijvers niet uitkomen of die hun dwarszitten. Handig zijn ook de contactadvertenties, die van profielen gebruik maken waarin de blogger zijn zelfbeeld presenteert. Van thuisman tot feestbeest, intro versus extravert, beroep, religie en politiek en voorkeuren. Gay.nl presenteert zich wat dat betreft als grootste gay-medium van Nederland, naast homobelangenbehartiging inclusief handige homolinks.

Facebook wil het net als Google+ de gebruiker gemakkelijker maken informatie selectiever in het netwerk te publiceren, zodat deze alleen door een beperkte groep bekeken kan worden. Dus ook hier vindt de gebruiker van het medium van de totale openheid zijn beperkingen; gemakkelijk hanteerbaar zonder veel kennis van instellingsmenu's. Maar deze nieuwe kans betekent vooral het inperken van informatie tot zogenaamde circles. Wereldwijd heeft Facebook nu zo'n 750 miljoen deelnemers, die voor meer grip en controle over hun privésfeer gaan kiezen. Het is natuurlijk niet alleen uit altruïsme dat deze optie medio vorig jaar ingevoerd is. Voordeel voor Facebook is dat men meer reclame-uiting op specifieke doelgroepen kan afstemmen. Blijft echter een feit dat inperking of vergroting van de zichtbaarheid van eigen informatie, een vooruitgang in de publieke sociale netwerken, inmiddels mogelijk is. Bovendien worden daardoor dan ook ingrepen in elkaars Facebook-presentaties binnen een groep mogelijk. Zo komt er dan weer meer interactiviteit tot stand en krijgt de correctie op presentaties van jouw gegevens door een vriend in eigen kring een kans.

[RC]

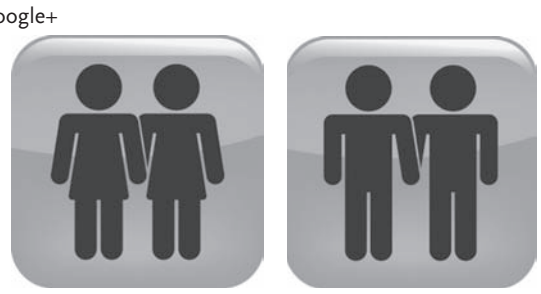

Nieuws COC Nijmegen

De bijeenkomst van de coördinatoren van alle COC teams is altijd goed voor een aantal nieuwtjes uit de vereniging. PINK somt enkele opmerkelijke berichten op.

Café Dapper, de ontmoetingsgelegenheid voor homo's en lesbo's met een verstandelijk handicap, neemt op 22 april afscheid van de oprichters en coördinatoren: Han Polman en Erik Derks. Sinds 2000 hebben zij zich als vrijwilliger ingezet voor Café Dapper. René Kusters zal de coördinerende rol van hen overnemen.

Team Voorlichting is met 28 voorlichters duidelijk de grootste werkgroep van COC Nijmegen. Omdat elk voordeel z'n nadeel kent, moet het team nadenken over hun vergaderwijze. Met Evelien Muijs en het ROC / CMV wordt een nieuw project gestart voor een nieuwe methode voor voorlichting.
Uit een effectonderzoek blijkt dat de effecten van team voorlichting goed te noemen zijn, hoewel er wel suggesties gedaan werden. Verder organiseert het team weer een inspiratiedag in april onder de titel 'school's OUT'. COC en GGD organiseren dit gezamenlijk.

Mensenrechtengroep 'Breaking the Silence' meldt dat er vooruitgang te bespeuren is in het streven naar een 'Veilige Haven' voor allochtone homo's en lesbo's. Wethouder Bert Frings heeft zich hier positief over uitgelaten. De NIM, Nijmeegse Instellingen voor Maatschappelijk werk, neemt hierin het voortouw en het COC zal aanhaken. Anders dan in het westen van het land, richt dit project zich niet op 'herhuisvesting en opvang', maar op een inloopfunctie. Indien nodig kan opvang geregeld worden.
Het project richt zich op de provincies Gelderland en Overijssel. Naar verluid zijn er al aanmeldingen binnen gekomen bij de NIM.

De agenda op de site van COC Nijmegen zal binnenkort intensiever bijgehouden worden. Bahtiyar Kocan en Joris Blaauw nemen deze taak op zich. Nu werden de meeste agendagegevens alleen op facebook getoond.

Biseksualiteit krijgt binnen het COC Nijmegen niet de aandacht die het verdient. Daarom gaan Ruth Seuren en Oot Kerkhoven een team of werkgroep rondom dit thema opzetten. Over het hoe en wat hopen we later dit jaar te kunnen berichten.

COC teamleden leren veel van elkaar en daarom is het goed om ook buiten teamverband elkaar te ontmoeten.
Het COC bestuur gaat vrijwilligersborrels organiseren. Het idee is dit elke twee maanden op een andere locatie te doen.
De eerste vrijwilligesborrel staat gepland na de hand-in-hand-actie in Elst op 14 april. De vrijwilligersborrel vindt plaats in café Meermin, Bloemerstraat 2 te Nijmegen.

Algemene Ledenvergadering COC Nijmegen

Op donderdag 5 april vindt de eerstvolgende algemene ledenvergadering van COC Nijmegen plaats. Op de agenda staan de jaarcijfers en de actuele zaken rondom de huisvesting. De exacte agenda en de daarbij behorende stukken staan 2 weken vantevoren online op www.cocnijmegen.nl.
Een officiële uitnodiging voor de leden wordt per post verstuurd.
De algemene ledenvergadering vindt plaats in Forum de Ganzenheuvel.
De zaal is open vanaf 19.30 uur. Om 20.00 uur opent de voorzitter de vergadering.

DE TUSSENBALANS
Ingrid Sewpersad

Geboortedatum en plaats: 19 juli 1956 Scheveningen
Opleiding: Zwemdiploma, Typediploma, Atheneum A, Nederlandse Taal en Letterkunde (kandidaats), Grafische School Utrecht, Kunst-Akademie Arnhem (4 jaar)
Beroep: Grafisch Vormgever
(Vrijwilligers-)werk: COC , Warchild en nog veel meer
Woonsituatie: Samen wonend
Woont samen met: Petra
Huiselijk ingesteld: Bijzonder, maar op zijn tijd ook lekker weg
Trouw, monogaam: Zeer
Vrienden/vriendinnen: Ik heb een hele goede vriendin die al een leven bij mij is en ik ben er achter gekomen dat vrienden wisselen met de fases in je leven, en dat je soms mensen terug vind die kwijt lijken te zijn, hoewel daar soms wel hele tragische gebeurtenissen aan ten grondslag liggen.
Geloof: Tja, ik geloof in iets, er is iets, maar wat.....
Kinderwensen: Nooit gehad, maar ze zijn wel leuk, van anderen
Politieke voorkeur: Moeilijk heden ten dage, lang PvdA, maar ook al heel lang niet meer, tegenwoordig Groen Links
Lengte: 1.56 m
Gewicht: Rond 66 kilo, sinds mijn postbode-carriere, kan ik lekker alles eten en drinken wat ik wil en wordt toch steeds strakker
Vervoermiddel: Benenwagen, fiets en soms ook flink veel de auto (lekker makkelijk)
Hobbies: Tekenen, schilderen, ontzettend veel lezen als ik de kans krijg, films, lekker eten, maar ik kook ook graag.
Favoriete literatuur: Op dit moment kunstenaars biografieën, ben bezig met Vincent van Gogh, de laatste biografie, de biografie van Vasalis ligt klaar en wens is de brieven van Delacroix te lezen, het grote voorbeeld van Vincent van Gogh. Maar een lekker detective, of een mooie historische roman gaat er ook wel in, eigenlijk lees ik alles, maar ik ben niet zo dol op Nederlandse auteurs behalve Hella Haasse en Bernlef. Het allermooiste boek is voor mij 'In de Ban van de Ring', dat las ik toen ik 17 was nachten heb ik liggen doorlezen. Daarna nog 7 keer herlezen.
Favoriete films: Er zijn heel veel prachtige films, ik ben een regelmatige bezoeker van de Lux dus ik kan het weten.
Favoriete muziek: Jazz, Wereld Muziek, en lekkere meezingers
Welke kranten lees je: Volkskrant
Favoriete omroep: VPRO
Favoriet vakantie-oord: geen, nou ja Europa
Favoriet eten: teveel om op te noemen, ben nogal Bourgondisch ingesteld
Favoriete drank: wijn, heb het wijnproeven ontdekt hartstikke leuk om al die smaken te ontdekken en te combineren met eten
Favoriete kleding: casual
Uitgaan: ben erg voor borreltijden, maar een goed feest krijgt mij zeker uit de luie stoel
Verslavingen: toastjes op zaterdag
Goede eigenschappen: gul, vrijgevig en nieuwsgierig en best wel vasthoudend
Slechte eigenschappen: ongeduldig (zeer), jaloers op mensen die beter kunnen tekenen dan ik
Wat zie ja als hoogtepunt in je leven: Verhuizing van Suriname naar Nederland
En wat als dieptepunt: Verhuizing van Suriname naar Nederland
Bewondering voor: mensen die nieuwe dingen kunnen bedenken in een tijd dat eigenlijk alles ogenschijnlijk al bedacht is
Hekel aan: zuchten
Val op (uiterlijk of karakter): mooie stemmen, beschaafde gebaren, intelligentie
Eerste homo/lesbische seksuele ervaring: volgens mij was ik toen 17
Heteroseksuele ervaring: gefriemel op de middelbare school
Coming out: lang lang geleden
In welke zin geëmancipeerd: ik heb een gereedschapskist en ik weet wat ik met een boor moet doen
Homo/lesbo bars: Meermin
Andere ontmoetingsgelegenheden: Ik ontmoet natuurlijk ook veel mensen in De Vrouwenschool, waar ik mijn atelier/studio heb.
Discriminatie ervaringen: geen, of ik heb het nooit zo opgevat, tenzij je de opmerking: oh ja, maar ik zou dat zelf niet willen, als discriminerend ervaart, ik vind dat in ieder geval wel irritant
Potten/potenrammer ervaringen: geen
In voor park/baan, sauna's, blind dates of andere avonturen: niet mijn ding
Waar ben je eigenlijk te veel mee bezig: wat ik allemaal niet kan
En waar te weinig mee: wat ik allemaal wel kan
Speciaal doel of ideaal: hele mooie dingen maken

Kabinet gaat homopesten aanpakken

Het kabinet gaat kijken naar mogelijkheden om bij homopesten de daders uit huis te plaatsen om te voorkomen dat de slachtoffers zich gedwongen voelen te verhuizen. Ook wordt gekeken of de kosten die gepeste homoparen maken als ze toch besluiten om te verhuizen vergoed kunnen worden.

Het COC had vooraf voor deze aanpak gepleit en kreeg daar ook Kamerbreed steun voor. Daarnaast werd door het kabinet nog een aantal andere maatregelen toegezegd om aan het wegpesten van lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders (LHBT's) een einde te maken.
Daarvoor gaan de ministers Opstelten en Leers deze maand spreken met de burgemeesters van steden waar homopesten veel voorkomt om daaruit lessen voor de toekomst te leren.
Tijdens de bijeenkomst met de burgemeesters zal gekeken worden naar effectiviteit van de bestaande middelen om buurtoverlast te bestrijden en wordt de mogelijkheid besproken voor de inzet van nieuwe middelen. Het kabinet zal de Tweede Kamer uiterlijk 1 maart a.s. een verslag van deze bijeenkomst zenden.
Het kabinet gaat kijken hoe allerlei bestaande instrumenten – zoals 'hinderlijk volgen' van daders, inzet van lokhomo's, de voetbalwet en onder toezichtstelling (OTS) van jongeren – beter kunnen worden ingezet om homopesten te voorkomen.
Minister Leers gaat ook met woningbouwcorporaties overleggen om samen tot een betere aanpak van de bestrijding van homopesten te komen.
Daarnaast gaat de minister mogelijk toch investeren in het bespreekbaar maken van homoseksualiteit en genderidentiteit in multiculturele kring.

Frank Rieter presenteert debuutroman. Pink recenseert.

Gordon Hauspie (18) zoekt toekomst (en verleden)

Maakt u kennis met Gordon Hauspie. Het is zomervakantie en Gordon is 18 jaar. Hij gebruikt de Nijmeegse flat van zijn oma als uitvalsbasis om het leven, de liefde, de toekomst en het verleden te ontdekken. In 'Het lichte hart van de mastodont', de debuutroman van Frank Norbert Rieter, leest u het onhandige zoeken naar waarheid en volwassenheid.
Sommigen van u zullen Frank Rieter kennen van zijn theaterteksten voor de gezelschappen Merano en Augustus. Verder schreef hij korte verhalen en gedichten. Enige jaren terug was hij nog, in duo-verband, hoofdredacteur van Pink. Nu heeft hij (eindelijk) een eerste roman af. Voor Pink voldoende reden dat niet onopgemerkt te laten, en te zoeken naar een recensent. Nico Assinck waagde een poging.

Toen de redactie me vroeg iets over dit boek van Frank te schrijven, zat ik met een aarzeling. Mensen weten dat ik Frank en zijn werk goed ken. Van 'Het lichte hart van de mastodont' had ik zelfs al een vroege versie mogen proeflezen. Als ik dus iets positiefs zou schrijven, loop ik het risico dat niemand me daarin serieus zou nemen. Wanneer ik kritisch ben, zal Frank me vragen waarom ik dat niet eerder had gezegd. Pas toen Frank de redactie had aangeboden desnoods zèlf een kritische beschouwing van zijn werk te schrijven, was ik om. Geen boek is zó slecht, dat het een verwoestende recensie van de hand van de schrijver zèlf zou verdienen.

Lome zomer
Tijdens een lome warme zomer neemt Gordon zich voor niets te doen, behalve 's avonds een beetje filosofisch in café Trianon aan de bar hangen. Maar dat mislukt door een aantal leuke en minder leuke samenlopen, waardoor zijn luie zomer wordt onderbroken. Op een brakke ochtend wordt Gordon uit bed gebeld door een universitair medewerker, die hem uitnodigt met de decaan te komen spreken. Ze hebben namelijk grote verwachtingen van hem. Gordon weet niet waarom. Plotseling verschijnen er mensen in Gordon's leven die zijn jong-overleden vader gekend hebben, maar daar niets over kwijt willen. Gordon weet niet waarom. In een reeks van schaamteloze versierpogingen heeft 'ie soms zowaar succes. Gordon weet niet waarom. Ineens zit hij dan, tegen wil en dank, met een leuk vriendje opgescheept. En met een universiteit die iets van hem wil. Maar het wekt vooral een aantal belangrijkere vragen in hem op: wie was mijn vader eigenlijk, waarom is hij dood, en waarom doet iedereen daar zo geheimzinnig over?

Charme
Van het lusteloos uitbuiten van de vakantie komt weinig meer terecht, nu er dingen van hem verwacht worden. Gordon gaat op zoek naar de waarheid achter zijn vader, en er zit voor hem niets anders op, dan ogenschijnlijk zonder gêne alle nieuwe situaties aan te grijpen. Er is namelijk een probleem met Gordon: hij woont ineens zelfstandig als volwassen jongen, maar is het nog niet. Daarvoor moet eerst meer geleefd en uitgezocht worden. Gelukkig is hij niet te beroerd er vrijblijvend op los te experimenteren: Hoe versier ik een belwinkel-verkoopster? Of de belwinkel-klant? Hoe (of waarom) onderhou ik een relatie? Hoe (of waarom) kies ik een studie terwijl ik liever lui ben?

Hij confronteert niets-vermoedende onbekenden, en familie, met

vermeende lijken in hun kast. Dat levert een aantal merkwaardige ontmoetingen op, waar Gordon mee weg komt door een merkwaardige mix van onuitstaanbaarheid en charme. Mensen worden eigenlijk pas kwaad wanneer hen opvalt, hoezeer Gordon op zijn vader lijkt. Terwijl hij woonhuizen en universiteitsgebouwen wordt uitgejaagd, worden hem per ongeluk zelfs kleine flarden waarheid nageroepen. Voor u en mij lijkt dat vreemd (al zijn we nog zo charmant),

maar in het universum van Gordon Hauspie gebeuren dat soort dingen.

Toekomst
Gelukkig is Gordon een doorbijter, en zo kan hij uit alle fragmenten een vrij compleet beeld van zijn vader reconstrueren. Gaandeweg komt hij erachter, dat zijn vader door iedereen bewust wordt verzwegen. Zelfs de versie die zijn moeder over zijn vader vertelde, klopt niet. Ook de monsterlijk dikke decaan blijkt in veel zaken een belangrijke rol te hebben gehad, en ontpopt zich daarin als verrassend licht.

Na een paar weken staat de wereld van Gordon dan ook flink op zijn kop. Hij ontkomt er niet aan, zijn jeugdige luiheid op te geven en met nieuwe energie een toekomst te zoeken. Desnoods via een advertentie. Een kamer met hoogslaper en Ikea-accessoires heeft hij al. Het uitdagende vriendje Danny lijkt ook bij hem te willen blijven. En geheel onverwachts dient zich ook nog een vaag bijbaantje aan.

Herkenning
Het is eigenlijk jammer dat het 'Het lichte hart van de mastodont' nu pas verschijnt. Ik had het boek liever al veel eerder willen lezen. Ook als middelbare scholier of 18-jarige zou ik het prachtig gevonden hebben. Er is een leuke homo-plot, en het gestuntel van Gordon is bijzonder grappig (en stiekem best herkenbaar). Toch is er voldoende thematiek om bij een mondeling flink mee uit te pakken. Het boek speelt zich grotendeels af in Nijmegen, waardoor ik nu regelmatig de neiging moet onderdrukken om mensen op belangrijke plaatsen in de stad te wijzen: 'Kijk, dat is de flat waar Gordon woont! En daar zit hij 's avonds in de kroeg!'. Verwijzingen die niemand nog begrijpt. Maar ik hou vol!

Beste lezer, maakt u kennis met Gordon. Hij zal u bijblijven. Van Gordon Hauspie, namelijk, zal de wereld nog horen. En schrik niet te erg, wanneer hij bij nacht en ontij bij u aan de deur klopt.

'Het lichte hart van de mastodont' van Frank Norbert Rieter wordt op zondag 4 maart in het Huis van de Nijmeegse Geschiedenis (de Mariënburgkapel) gepresenteerd. Het boek is zonder verzendkosten verkrijgbaar via www.leviathanboeken.nl of bestelbaar bij uw favoriete boekhandel.

[NA]

'Schande hoe KNVB met homo's omgaat'

Dat zegt oud-profvoetballer Wensley Garden in de Voetbal International
van deze week. Volgens de oud-speler van Helmond Sport krijgen voetbaltalenten die uitkomen voor hun homoseksualiteit nog altijd minder kans dan hun hetero-collega's. Het COC vindt dit onacceptabel en roept de KNVB daarom op moreel leiderschap te tonen bij het bevorderen van de acceptatie van seksuele diversiteit in het voetbal.

Wensley Garden was één van de eerste Nederlandse profvoetballers die openlijk uit kwam voor zijn homoseksualiteit.
Op 21-jarige leeftijd besloot hij het voetbal achter zich te laten.
'Als ik maar één deel van mezelf mag meenemen naar het voetbalveld, omdat dat andere deel niet geaccepteerd wordt, zal ik geestelijk altijd op één been blijven lopen', zegt Garden.

Volgens Garden is er sinds hij in 1994 zijn loopbaan beëindigde niets veranderd. 'Jonge talenten met een homoseksuele geaardheid krijgen in het Nederlandse voetbal niet de mogelijkheid zich te ontwikkelen'.

'Het moet beter en dat vraagt moreel leiderschap, waarbij de KNVB in woord en daad voorop moet gaan', zegt Bergkamp. 'We begrijpen de publieke verontwaardiging die, naar aanleiding van dit artikel in Voetbal International is ontstaan over het feit dat de KNVB die rol onvoldoende oppakt'.

Zorg op maat

Lesbische vrouwen, homomannen en biseksuelen (LHB's) in Nederland lopen meer risico op psychische problemen en een slechtere gezondheid dan hetero's.

Vooral homoseksuele jongeren, roze ouderen en LHB's uit traditionele gemeenschappen zijn kwetsbaar. In de handreiking homo-emancipatie Gezondheid geeft MOVISIE tips en aanbevelingen voor gemeenten, instellingen en professionals.

De resultaten van het literatuur-onderzoek naar de gezondheid van LHB's staan samengevat in de praktische brochure Gezondheid uit de serie Handreiking homo-emancipatie. U kunt de brochure downloaden of bestellen voor 7,00 op www.movisie.nl

Restaurant Zur Post 'gewoon eten & drinken'

PINK CULINAIR

**KRANENBURG - Het 18de eeuwse gebouw waarin restaurant Zur Post gevestigd is ligt naast de evangelische kerk in dit karakteristieke stadje.
Peter Hendriks bekend van restaurant 'de Karseboom' te Nijmegen en grondlegger van restaurant 'de Stadstuyn' in Nijmegen, exploiteert hier – gevlucht voor het Nijmeegse parkeer- en vergunningenbeleid – sinds januari 2012 een sfeervol restaurant.
'Klassiek', 'Frans' en 'oude stijl': dat zijn zo ongeveer de steekwoorden die mij het eerste te binnen schieten.**

We arriveren bij Zur Post aan het begin van een vrieskoude zondagavond en strijken voor het aperitief neer aan de bar. Een dame in het zwart heet ons vriendelijk welkom en er is meteen een leuke 'klik'. Het eerste dat opvalt, is de inrichting: theaterrood met gouden gordijnen en glas-in-loodramen. Het

plafond is warm uitgelicht en er hangt moderne kleurrijke kunst aan de muur. Tafels gedekt met gouden kleedjes, zilveren bestek en brandende kaarsen. Er zijn ongeveer 35 zitplaatsen waar van ruim de helft bezet is. Voor in het restaurant mag gerookt worden als ook aan de bar. We beginnen met een Warsteiner 0,2cl welke aan de bar €1,60 kost. Het bier aan tafel (0,25cl) kost €2,10. Dat zijn nog eens prijzen waarvoor je een kwartiertje kan omrijden. Zo lang duurt het namelijk om in Kranenburg te komen.

De menukaart is goed leesbaar. Bij de uitgeschreven gerechten zijn de trefwoorden vetgedrukt, die de belangrijkste ingrediënten aanduiden. De tweetalige menukaart telt circa 30 gerechten. Verder serveert Zur Post nog een drie- gangenkeuzemenu, incl. één consumptie (€14,75). En heeft een uitgebalanceerde wijnkaart met wijnen van de Bruijn Wijnkopers. Tijdens het inkijken van de menukaart wordt een warm broodje geserveerd met olijfjes en aioli. Mijn tafeldame kiest uit het keuzemenu, de vrolijke variant op de klassieke uiensoep van de 'Parijse Hallen', subtiel van smaak door een scheutje Pernod. Voor mij de Japanse kipspiesjes (€6,50), drie pittig gemarineerde de kipfiletspiesjes met satésaus. Als hoofdgerecht de gebakken kabeljauwfilet met Hollandaise – dillesaus voor mijn tafeldame. Lekker krokant gebakken visje op een warm bord met en romige saus en warm groentegarnituur: bestaande uit sugarsnaps, wortel en broccoli. Voor mij de Tournedos met groene pepersaus (€22,50) met verse warme groenten, een koolstamppotje en een lekkere bak verse frieten met twee sausjes: whisky en mayonaise. Zur Post bereidt deze botermalse ossenhaas van ruim twee ons op een speciale keramische houtskoolgrill die een temperatuur kan bereken van 450 graden Celsius. Het vlees wordt gegrild op een mix van houtskool en houtkrullen die afkomstig zijn van oude 'Jack Daniels' Whiskyvaten. Het voordeel is dat het vlees hierdoor sneller klaar is en ongekend mals blijft. En dat is te proeven! U zult versteld staan. Het dessert uit het keuzemenu is - eveneens boterzacht - kaneelijs in een warm bad van appeltjes, rozijnen & slagroom besprenkelt met Strohrum. Een uitstekende combinatie. Ik kies voor een kleine zoete Flammkuchen (€4,50). Flammkuchen ook welbekend als 'Tarte Flambé' is een zeer dun uitgerolde steenovengebakken brooddeegbodem. Normaal gesproken hartig belegd met crème fraîche, uien en bijvoorbeeld spek. Flammkuchen worden bij Zur Post zowel groot als hoofdgerecht of klein als voorgerecht geserveerd. Ongedwongen eten van een houten plank; zeg maar. Wij hebben hier in ieder geval uitstekend gegeten. Waar vind je nog een bistro in Nijmegen waar je gewoon biefstuk Stroganoff kunt eten? Gewoon goed eten voor een heel redelijke prijs.

www.restaurantzurpost.com
Große str 39, Kranenburg

[SH]